

mien i mindst eet Land, og den er vanskelig, fordi man let vil komme til at sammenblande Præmisser hentede baade fra vort Land og fra Lande, der ligger et andet Sted i Koordinatsystemet. Alligevel anser jeg en saadan Problemstilling for lige saa videnskabelig og nok saa frugtbar som en logisk uangribelig Deduktion fra simple, men virkelighedsfjerne Præmisser.

P. P. Sveistrup.

Jørgen Jørgensen: TRÆK AF DEDUKTIONSTEORIENS UDVIKLING I DEN NYERE TID. Universitetets Festskrift 1937. 117 S.

Indenfor den økonomiske Teori anvendes i høj Grad Deduktion, og man kan derfor kun ønske, at Kendskabet til Deduktionsteorien, i Særdeleshed som denne er udviklet i den sidste Menneskealder, vilde møde en tilsvarende Interesse. Det er derfor af nogen Betydning at henvise til Professor Jørgensens Afhandling, der for mange vil aabne Øjnene for Problemer, som man ikke til daglig beskæftiger sig med. Jeg vil saaledes gerne henvende Opmærksomheden paa, at Forfatteren stærkt fremhæver, at man aldrig ad logisk Vej ud fra rent logiske Præmisser kan udlede nogetsomhelst om Virkelighedens Beskaffenhed (S. 75), og at enhver Begrebsdannelse og enhver Tankegang hviler paa Forudsætninger, som ofte kun kan fastlægges ved Konvention, og som til syvende og sidst altid fortaber sig i det uanalyserede og uafklarede (S. 115). For en Videnskab som Økonomien har det efter min Mening Betydning at fremhæve, at de Axiomer, man vælger som Udgangspunkt for en deduktiv Teori, i sig indeholder hele det samlede logiske System, og at det gælder om ved fortsatte Approximationer at naa til Axiomsystemer, der viser stadig større Overensstemmelse med Iagttagelsen.

P. P. Sveistrup.

Johan Åkerman: DAS PROBLEM DER SOZIALÖKONOMISCHEN SYNTHESE. C. W. K. Gleerup. Lund. 1938. 329 S.

Ved Fremstillingen af en logisk Slutningsrække kan der ikke være mere i Resultatet end der har været mere eller mindre skjult i Præmisserne, idet Logikken som saadan ikke kan lægge noget nyt til. Da man kan opstille flere Sæt økonomiske Præmisser, der opfylder den fundamentale Betingelse ikke at være i Modstrid med hinanden, kan man altsaa have flere forskellige logiske økonomiske Tankebygninger, der i og for sig kan være lige berettigede. Som Eksempel herpaa sammenligner Åkerman S. 127 Nationalindkomsten med en Strøm, der bestaar dels af teknisk-økonomiske Komponenter og dels af politisk-sociale Komponenter. Abstraherer vi fra de politisk-sociale Komponenter og lægger et Tværnsnit gennem Strømmen i et givet Tidspunkt, faar vi, hvad Åkerman kalder den ligevægtsøkonomiske These, lægger vi et Længdesnit, d. v. s. studerer et økonomisk Problems Forandring igennem en Periode, faar vi den tidsøkonomiske These, og tager vi yderligere de politisk-sociale Komponenter med, faar vi den sociologiske These, og Behandlingen af disse tre Theser først enkeltvis og derefter to og to sammen fører til den endelige generelle Syntese.

Ved Behandlingen af den ligevægtsøkonomiske These er ikke alene Naturfaktoren, men ogsaa Kapital og Arbejde givet, og Spørgsmaalet: Hvad er den rigtige Pris? løses gennem Walras' Ligningssystem. Derefter paaviser Forfatteren, at denne Problemstilling hviler paa en naturretlig og natur-